

Pleier du lese Jesaja 19 ofte?

En skal ikke lese mye i den hebraiske Bibelen før en skjønner at det at Gud har valgt ut Israels folk er et sentralt tema. Da Sinaipakten ble inngått sier Gud til Israels folk: *"Hvis dere adlyder min røst og holder min pakt, skal dere være min dyrebare eiendom framfor alle andre folk; for hele jorden er min."* (2 Mos 19,5)

Uttrykket som på norsk er oversatt med "min dyrebare eiendom" heter på hebraisk סגולה (sgula), og er ofte brukt i Israel om det jødiske folk. Det er dette Gud påla folket å være: en spesialeiendom framfor alle andre folk.

At Gud ikke driver og angrer sin utvelgelse framgår også i NT, for eksempel i Rom 11,29: *"For Gud angrer ikke sine nådegaver og sitt kall."*

Da Gud valgte seg ut ett bestemt folk, betyr det da at alle andre folkeslag er uvesentlige for Gud? Det er sikkert noen som tror det, men da kan de ikke ha lest Jesaja 19 ofte.

Jesaja 19 slutter slik: *"Den dagen skal det være en hovedvei fra Egypt til Assur. Assyrerne skal komme til Egypt og egypterne til Assur, og Egypt skal tilbe sammen med Assur. Den dagen skal Israel, den tredje sammen med Egypt og Assur, være en velsignelse for hele jorden. Herren over hærskaene skal velsigne dem og si: Velsignet er Egypt, mitt folk, Assur, et verk av min hånd, og Israel, min eiendom!"* (23-25)

De fleste vet hvor både Egypt og Israel ligger. Assur derimot eksisterer ikke lenger som imperium, men omfatter sånn ca disse landene ifølge dagens landegrenser: Irak, Syria, Jordan, Libanon, Kypros, (deler av) Tyrkia, Armenia.

Det trengs så absolutt litt hjernegymnastikk for å tenke seg hvordan alle disse landområdene og deres befolkninger tilsammen skal være en velsignelse for hele jorden. De siste seks-sju årene har store deler av disse landene vært preget av kaos og mye lidelse. Går vi hundre år tilbake i tid er det heller ikke mange som vil si at stabilitet, fred, velstand og velsignelse har dominert dette området.

Det finnes et nettverk som kaller seg "Derekh Avraham" (Abrahams vei) med undertittelen "[Highway 19 Ministries](#)". De har gjort Jesaja 19 til sitt kapittel.

Jeg var med på en konferanse i dette nettverket våren 2015. Vi var samlet i Christ Church i Jerusalem, med deltakere fra Egypt, Israel og Assur. Delegasjonen fra Irak kom riktignok noe seint pga visumtrøbbel, men de fikk til slutt visum inn i Israel. Lovsangen var på hebraisk, arabisk, tyrkisk og engelsk. Messianske jøder var sammen med egypterne. Den tidligere PKK-soldaten gikk med presteskjorte. "Ahmad" var på vei til Mekka, da han møtte Jesus i et syn. En tyrker fortalte om at bestefaren hans hadde vært med på å slakte ned armenerne under folkemordet i 1917, mens en armener satt på andre siden av frokostbordet – og begge var forsonet i troen på Jesus. Jeg snakket med eks-muslimer som kunne fortelle at da de kom til tro på Jesus ble de utfryst av familien: "Jeg vet ikke hvor faren min bor", sa hun. Da det ble fortalt om offer fra krigen i Syria/Irak som jevnlig blir kjørt inn til

---

Shorashim (שורשים) betyr "røtter" på hebraisk, og det er det vi vil: gå til røttene.

Jerusalem for operasjon på sykehuset, stod jubelen i taket i den gamle ærverdige Christ Church. En armener fortalte om at hun pleide be sammen med en aserbadsjaner, men det kunne hun ikke si høyt hjemme i Armenia. Noen av de som hadde kommet fra Irak fortalte om "Muhammad" som går rundt i flyktingeleiren et sted i Irak (pga IS sine herjinger) og forteller frimodig om sun nye tro på Jesus. Jeg ble vitne til israelske jøder som uttrykte kjærlighet til araberne og arabere som velsignet jøder/israelere.

Etter å ha sett på nyhetene en stund er jeg enig i at det kan virke søkt å si at det skal gå en hovedvei fra Egypt gjennom Israel og helt bort til Irak/Syria et sted. Det kan virke fjernt å snakke om at Syria, Irak, Egypt, Israel og de andre landene i regionen tilsammen skal bli en velsignelse for hele jorden.

Men jeg har sett starten. Jeg har sett at et menneskehjerte kan forandres. Det er fortsatt en lang vei fram til visjonen i Jesaja 19 er så oppfylt at nyhetsredaksjonen på NRK ikke kan ignorere det lenger, men likevel: De tre dagene jeg satt i Chirst Church, Jerusalem sammen med mennesker fra hele Midtøsten og sang lovsanger på arabisk, hebraisk, tyrkisk og engelsk går inn som en toppkandidat i kategorien "de mest inntrykksfulle dagene i løpet av mine seks år i Israel".

Gud holder fast på sin utvelgelse av Israel. Men også Egypt og Assur er Guds verk, og alle tre skal de en dag bli en velsignelse for hele jorden!